

У найбільшій класифікації Інтернет-користувачів соціальних мереж, яка запропонована аналітичною компанією Ingate Digital Agency, виділено споживачів як групу людей, які займають певний сегмент онлайн спільноти і на яких можна орієнтуватися підприємствам стосовно просування своїх товарів на ринку. До категорії споживачів належать Інтернет-користувачі, які завантажують, переглядають та прослуховують відео/аудіо, читають те, що пишуть користувачі форумів, відвідують рекомендовані сайти [3].

Тому, соціальні мережі виступають потужним інструментом формування купівельної поведінки на користь бренду, а також безпосередньо впливають на покупки на рівні з іншими каналами комунікації, а з точки зору довіри взагалі є одними з пріоритетних.

Список використаних джерел

1. Економічний енциклопедичний словник: в 2 т., т. 2 / [Мочерний С. В., Ларіна Я. С., Устенко О. А., Юрій С. І.]. – Львів : Світ. – 2006. – 568 с.
2. Соціологічна енциклопедія: укладач В. Г. Городяненко. – К.: Академвидав, 2008. – 456 с.
3. Поведение потребителей в социальных сетях: Ingate Digital Agency. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.slideshare.net/oliarizenko/ss-24642590>.
4. Кравчук В., Прем'єрова О. Ринок карткових платежів України: Міжнародний досвід та національне регулювання //К.: АДЕФ-Україна. – 2012. – Т. 60. – С. 80.

БІЛОУС І.І.

*Доцент кафедри економічної безпеки та фінансових розслідувань,
Тернопільський національний економічний університет*

АКТУАЛЬНІ ЗАГРОЗИ ТА ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Економічна безпека являється однією з складових національної безпеки країни і визначає стан захищеності економіки країни від внутрішніх та зовнішніх загроз. Від ефективної системи економічної безпеки залежить і реалізація ефективної соціальної політики, зростання національної конкурентоспроможності, забезпечення економічного розвитку держави, військово-політична стабільність, надійна обороноздатність тощо. Саме, економічній безпеці відводиться головна роль в системі національної безпеки держави. Проблема економічної безпеки України має кардинальне значення не лише в рамках сфери національної безпеки, а й контексті загального рівня розвитку країни.

За даними Міністерства економічного розвитку і торгівлі України з 2011 року рівень економічної безпеки нашої країни знаходиться в межах інтервалу 40–59%, не виходячи за межі незадовільної зони економічної безпеки та не досягаючи задовільного рівня, що слід оцінювати негативно [1].

Виходячи з ситуації в українській економіці, а також з тенденцій, які спостерігаються в процесі її реформування, виділяють такі основні загрози економічній безпеці України: внутрішні загрози (відсутність на державному рівні розробленої концепції та системи економічної безпеки; надто різка диференціація у доходах та споживанні населення, зростання рівня бідності, високий рівень безробіття; криміналізація економіки, зростання її «тіньового» сектора; високий рівень корупції у державно-управлінській сфері; недосконалість законодавства у сфері економічних відносин та механізмів формування економічної політики; низький рівень заробітної плати, відсутність мотивації до праці низький рівень науково-технічного потенціалу, високий рівень зношеності матеріально-технічної бази багатьох економічних галузей тощо) та зовнішні загрози (зниження інвестиційних надходжень в економіку держави; залежність забезпечення України від імпорту продовольчих товарів, товарів повсякденного попиту, технологічної продукції стратегічного значення; значна частка сировинного експорту у зовнішньоекономічній діяльності та втрата традиційних ринків збуту; скуповування іноземними фірмами підприємств України з метою усунення їх як з зовнішніх, так і внутрішніх ринків збуту; високий рівень зовнішнього боргу тощо).

До основних проблем економічної безпеки нашої держави варто віднести газову залежність України, військовий конфлікт, кризові процеси в економіці.

Однією із найвагоміших проблем, що дестабілізує економічну безпеку є також і тіньова економіка. Варто відмітити, що рівень тіньової економіки, розраховується за різними методами, кожен з яких охоплює певну сферу національної економіки (з відповідно різною часткою в ній нелегального сектору). Проте усі показники перевищують порогове значення, яке становить 30% від обсягу ВВП, зокрема, інтегральний показник рівня тіньової економіки, який може служити комплексним індикатором такого явища, як тіньова економіка, в 2018 році становив 32-33% від обсягу ВВП [1]. Інвестиційний клімат України також є несприятливим: політична та законодавча нестабільність, недосконалість банківської системи та фондового ринку, висока вартість кредитних ресурсів утруднюють отримання коштів для реалізації перспективних інвестиційних проектів.

Ще однією актуальною проблемою економічної безпеки є забезпечення належного стану аграрного сектору. За останні роки середньодобова калорійність раціону українці постійно знижується і на 2017 рік становить 2707 ккал, тоді як в 2016 році – 2742 ккал, 2015р. – 2799 ккал. Зокрема, переважають продукти рослинного походження, тоді як продукти тваринного походження споживаються в недостатній кількості [2].

Варто зазначити і наявність низки проблем на ринку праці, які заважають нормальному соціально-економічному розвитку як всієї країни, так і її окремих регіонів, це зокрема, проблеми економічної активності населення, кількісно-якісного дисбалансу між пропозицією та попитом на робочу силу, низького кваліфікаційного рівня незайнятого та працюючого населення, а також проблеми зайнятості молоді та інвалідів, нелегальні зовнішні трудові міграції, неформалізовані внутрішні трудові міграції та тіньовий ринок праці тощо.

Зменшується чисельність наявного населення в Україні і, за оцінкою, на 1 вересня 2018р. становить 42234,0 тис. осіб. Упродовж січня–серпня 2018р. чисельність населення зменшилася на 152,4 тис. осіб. Загальна сума заборгованості з виплати заробітної плати впродовж січня–вересня 2018р. збільшилась на 22,0%, або на 520,6 млн. грн. [2].

Аналіз даних Міністерства економічного розвитку і торгівлі України щодо економічного розвитку у розрізі регіонів свідчить про певне зниження рівня економічної безпеки на мезорівні, зокрема: рівень падіння промислового виробництва, зниження рівня сільськогосподарського виробництва, нестабільність капітальних інвестицій, низький рівень прямих іноземних інвестицій, нестабільність рівня зовнішньої торгівлі товарами, зростання споживчих цін [1].

Варто відмітити, що на сьогоднішній день, загрози та проблеми економічної безпеки України набули сталого характеру і зумовлюють недостатній рівень стабільності економіки, а, як наслідок, і відповідно зниження рівня економічної безпеки нашої держави. Для попередження негативних проявів в Україні першочерговим постає питання забезпечення належного рівня економічної безпеки з урахуванням всіх можливих загроз та проблем. Тому завдання усіх суб'єктів національної економіки зараз полягає у створенні надійної комплексної системи заходів протидії загрозам та здатності системи забезпечити виконання цих заходів, гарантувати стабільність розвитку і досягнення цілей цього розвитку.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.me.gov.ua>
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

БУЙ Т.Г.
Доцент кафедри фінансів НаУКМА,
МЕЛЬНИК А.І.
Студентка 4 р.н. НаУКМА

ПОДАТОК НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ

Останнім часом у наукових і управлінських колах точаться дискусії навколо доцільності заміни податку на прибуток податком на виведений капітал (далі — ПнВК). Ідея запровадження цього податку полягає в тому, що він має зменшити відтік капіталу з України та створити умови для зростання інвестицій. Власники бізнесу матимуть можливість реінвестувати зароблений прибуток у підприємство, не сплачуючи податок з цього прибутку [1].

Перевагами податку на виведений капітал є: